

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 13. september 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 152 (alm. del) efter ønske fra Andreas Steenberg (RV) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 152:

Udlændinge- og Integrationsministeriet konkluderer i sit notat, at dommen i sag C-89/18 rejser tvivl om, hvorvidt integrationskravet for børn i udlændingelovens § 9, stk. 20, er foreneligt med associeringsaftalekomplekset, når den herboende forælder er en økonomisk aktiv tyrkisk statsborger. Det nævnes samtidig, at regeringen planlægger at fremsætte et lovforslag om afskaffelse af bestemmelsen i efteråret 2019 (jf. UUI alm. del - bilag 23).

Vil ministeren forklare, hvorfor Udlændinge- og Integrationsministeriet ikke er kommet med en klar udmelding om, at integrationskravet for børn i udlændingelovens § 9, stk. 20, må anses for ulovligt, når den herboende forælder er en økonomisk aktiv tyrkisk statsborger, og at alle de sager, hvor der er givet afslag på familiesammenføring i medfør af denne bestemmelse, derfor vil blive genoptaget?

Svar:

Sag C-89/18, A mod Udlændinge- og Integrationsministeriet, ved EU-Domstolen vedrørte fortolkningen af artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 i forhold til det tidligere tilknytningskrav ved ægtefællesammenføring i udlændingelovens § 9, stk. 7. Tilknytningskravet blev ophævet den 1. juli 2018 og erstattet med det gældende integrationskrav i udlændingelovens § 9, stk. 8.

Det fremgår af den juridiske vurdering af 26. august 2019 af EU-Domstolens dom i sagen (UUI alm. del - bilag 23 – s. 5), at det forhold, at et ægtepars samlede tilknytning til et andet land i medfør af tilknytningskravets kriterier er størst, i EU-Domstolens optik ikke har nogen større indvirkning på A's muligheder for (fremadrettet) at opnå en vellykket integration her i landet. I den forbindelse henviser EU-Domstolen til generaladvokatens beskrivelse af karakteren af størstedelen af de forhold, der lægges vægt på ved vurderingen af tilknytningskravets opfyldelse, som bagudrettede forhold uden for A's indflydelse.

11. oktober 2019

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2019 - 13722
Akt-id 1025680

Som det endvidere fremgår af den juridiske vurdering af 26. august 2019 (s. 12), kan det i lyset af dommen give anledning til tvivl, om EU-Domstolen i en eventuel fremtidig sag om familiesammenføring med børn vil finde, at kravet i udlændingelovens § 9, stk. 20, er foreneligt med associeringsaftalekomplekset, når den herboende forælder er en økonomisk aktiv tyrkisk statsborger.

Således fremgår det af den juridiske vurdering (s. 12), at vurderingen af, om der er udsigt til en vellykket integration – ligesom tilknytningskravet – er en skønsmæssig vurdering, der hviler på elementer omtalt i bestemmelsens forarbejder. Der skal bl.a. lægges vægt på barnets alder, længden og karakteren af barnets ophold i bl.a. hjemlandet, om barnet taler dansk og/eller hjemlandets sprog, om den herboende forælder løbende har haft kontakt til barnet og bidrager til barnets forsørgelse i hjemlandet, og om barnet under sit ophold i øvrigt er blevet præget af danske værdier og normer i en sådan grad, at barnet har eller har mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet.

På den baggrund kan det set i lyset af dommen give anledning til tvivl, om EU-Domstolen i en eventuel fremtidig sag vil finde, at barnets tilknytning til hjemlandet har nogen større indvirkning på sandsynligheden for en vellykket integration i Danmark, jf. dommens præmis 37, og om kravet gør det muligt at vurdere muligheden for barnets integration i Danmark, jf. dommens præmis 38. Set i lyset af dommen kan der endvidere ifølge den juridiske vurdering være tvivl om, hvorvidt EU-Domstolen i en sådan sag vil finde, at vurderingen af kravet hviler på diffuse og upræcise kriterier, der medfører forskelligartet og uforudsigelig praksis, jf. dommens præmis 41.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker dog, at EU-Domstolen i sin tidligere dom af 12. april 2016 i sag C-561/14, Genc, som vedrørte udlændingelovens § 9, stk. 13 (nu § 9, stk. 20), har anerkendt, at vellykket integration kan udgøre et tvingende alment hensyn i relation til associeringsaftalekomplekset. Kravet kan således også finde anvendelse i forhold til tyrkiske statsborgere, der er omfattet af associeringsaftalekomplekset, og som ansøger om familiesammenføring med et barn, der er bosat i udlandet.

Under henvisning hertil samt til det forhold, at tilknytningskravet og kravet om vellykket integration ikke er identiske, finder Udlændinge- og Integrationsministeriet ikke entydigt at kunne konkludere, at integrationskravet for børn i udlændingelovens § 9, stk. 20, er i strid med associeringsaftalekomplekset.

Som jeg tidligere har givet udtryk for, ønsker regeringen af politiske grunde at afskaffe kravet om vellykket integration i sager om familiesammenføring med børn, da det har ført til nogle resultater, som er svære at forklare og forsvare politisk. Jeg vil derfor inden for kort tid fremsætte et lovforslag om afskaffelse af kravet om vellykket integration i sager om familiesammenføring med børn og indførelse af en frist på 3 måneder for indgivelse af ansøgning. Dette lovforslag udmønter til dels den aftale, som blev indgået i februar 2019 mellem den tidligere V-LA-

K-regering, Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti, og til dels den politiske forståelse fra juli 2019 mellem Socialdemokratiet, Radikale Venstre, SF og Enhedslisten, og har således ikke en direkte sammenhæng med dommen i A-sagen.

Mattias Tesfaye

/

Moya-Louise Lindsay-Poulsen